

[Wissing]

i at foretage et sådant skridt. Det er der åbenbart også mange uden for tinget der har tænkt, for efter bebudelsen af denne lovændring er der kommet en strøm af henvendelser udefra til de folketingsmedlemmer, der beskæftiger sig med uddannelsesspørgsmål.

Det er ikke muligt her at gennemgå alle de forhold, der har været fremdraget i disse henvendelser, men jeg har især hæftet mig ved de mange udsagn om latinundervisningens betydning og de forudsagte konsekvenser ved et eventuelt bortfald af denne undervisning. Disse udsagn har bestyrket mit indtryk af, at mange elever gennem undervisningen i latin tilegner sig både nyttig viden og sproglige færdigheder, som de ikke har kunnet opnå på anden vis.

Jeg har også bemærket den opgørelse, der foreligger om elevernes valg af fag på 8. og 9. klassetrin i skoleåret 1977-78. Ifølge denne valgte over 22.000 elever latin i det omtalte skoleår, hvilket er ca. 32 pct. af hele 9. årgang. Af disse søgte kun ca. ¼ ind på gymnasiets sproglige linjer, og det må påregnes, at det fremtidig overvejende kun vil blive denne gruppe, der i gymnasiet vil få den latinundervisning, som i dag tilbydes i folkeskolen. Jeg har i den forbindelse ingen tiltro til, at eleverne i 10.-klasserne vil benytte sig af det tilbud om latinundervisning, der ifølge lovforslaget skal gives.

Der er altså lagt op til, at ca. ¾ af de unge, der i dag får en grundlæggende undervisning i latin, fremover ikke vil modtage denne undervisning, hvis lovændringen vedtages i uændret form. Konsekvensen af latinundervisningens bortfald i folkeskolen vil derfor efter min mening blive en markant niveausænkning af såvel folkeskolens som gymnasiets undervisning, og fra fremskridtspartiets side må vi derfor tage klar afstand fra denne del af lovforslaget.

At denne opfattelse deles af store dele af den danske befolkning, vil jeg lige nævne for god ordens skyld. Af en meningsmåling, der i går, mandag den 12. februar, blev offentliggjort i dagbladet Jyllands-Posten, fremgik det klart, at der i befolkningen er et flertal for at bevare latin i folkeskolen. Dette flertal er for øvrigt særlig markant blandt de mennesker, der selv har taget en studenter- eller HF-eksamen, hvilket kan siges ikke at være nogen ringe anbefaling.

Et andet spørgsmål er så, om problemet med styrkelse af historieundervisningen ikke kan løses på andre måder end ved at fjerne latinen. Jo, det kan det, og jeg vil gerne benytte lejligheden til at fremsætte et konkret forslag, der efter min mening ikke bare er en meget bedre løsning, men som samtidig bevirker en af de værste fejltagelser i folkeskoleloven af 1975.

Jeg foreslår, at de timer, der er behov for til historieundervisningen, tages fra faget samtidsorientering. Dette fag, der var 1975-lovens nyskabelse, og som fra visse sider nærmest betegnes som et af vor tids underværker, har endnu ikke bevist sin eksistensberettigelse – tværtimod. Fra en meget famlende start, hvor ingen rigtig vidste, hvordan man skulle gribe sagen an, og hvor der fra lærernes og skolemyndighedernes side blev udvist stor forsigtighed, hvad den dengang knap afsluttede indoktrineringsdebat sikkert ikke var uden skyld i, er samtidsorientering i dag et fag, der på mange måder peger direkte mod de perspektiver, som åbenbares i den meget omtalte fremtidsgyser U 90.

Hvis der findes undervisere, som endnu ikke har formået at få de 14-15-årige elever i gang med at ordne Danmarks og hele verdens ressourcemæssige, sociale og politiske problemer, hvilket ifølge den vejledende læseplan for faget er undervisningens formål, så findes hjælpen lige om hjørnet. Fra en række forlag flyder nu en kraftig strøm af undervisningsmaterialer til samtidsorientering, og det er faktisk kun et spørgsmål om at få bevilget de nødvendige beløb – og det er ikke småpenge – fra de offentlige kasser, så kan skolerne få opfyldt næsten ethvert behov.

Jeg har i den sidste tid haft lejlighed til at kigge lidt nærmere på en stor del af disse materialer, og jeg vil gerne sige, at efter min mening forholder det sig desværre så som så med hensyn til lodigheden af disse. Størstedelen af materialerne, der overvejende består af bøger og hæfter, er øjensynlig mere beregnet på at give eleverne ensporede, holdningsprægede påvirkninger end på at give dem forståelige, objektive informationer.

Ikke mindst på denne baggrund anser vi det fra fremskridtspartiets side for rigtigt at foreslå de to samtidsorienteringstimer afløst af historietimer, ligesom vi foreslår den tredje time ændret til et for såvel elever som for-